

Mál nr. 202/2014
M og
V v. frjálsrar ábyrgðartryggingar A.

Starfsmaður féll niður af millilofti og slasaðist þ. 29.5.2013.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ.26.6.2014 ásamt fylgiskjölum 1-19
2. Bréf V dags.21.júlí 2014.
3. Athugasemdir lögmans M dags. 5.9.2014.

Málsatvik.

M var ásamt öðrum manni að ljúka við uppsetningu millilofts og ætlaði að koma spónaplötu fyrir þegar hann datt niður á gólfið um 3 metrum fyrir neðan og slasaðist. M krefst bóta úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V og byggir á því m.a. að vinnuáðstæður hafi verið óforsvaranlegar þegar hann vann umrætt verk og m.a. hafi engar fallvarnir verið þó A haldi því fram að þær hafi verið til staðar. Þá hafi persónuhlífar ekki heldur verið til staðar. M vísar til laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum máli sínu til stuðnings einkum 14.gr. auk m.a. reglna um notkun persónuhlífa, tækja á vinnustöðum. Þá byggir M líka á því að ekki hafi verið gert áhættumat fyrir það verk sem hann vann í umrætt sinn. Í skýrslu Vinnueftirlitsins kemur fram það mat Vinnueftirlitsins að orsök slyssins megi rekja til þess að engar ráðstafanir hafi verið gerðar til að tryggja fallvarnir og ekki hafi verið gert áhættumat fyrir verkið. V hafnar bótaskyldu úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V og segir rangt að engar fallvarnir hafi verið til staðar og vísar í því sambandi í framburð verkstjóra hjá lögreglu og samstarfsmanns M, en þar komi fram að viðeigandi öryggisbúnaður hafi verið til staðar á vinnustaðnum t.d. vinnupallur á hjólum og búr sem var hægt að setja á lyftara. V segir það ljóst að viðeigandi öryggisbúnaður hafi verið til staðar eða M fengið hann afhentan. Þá vísar V til þess að eingin orsakatengsl séu á milli slyss M og skorts á áhættumati. V vísar einnig til dóms Hæstaréttar í máli nr. 704/2010.

Álit.

Í skýrslu Vinnueftirlitsins kemur fram að engar ráðstafanir hafi verið gerðar til að tryggja nauðsynlegar fallvarnir og er það talið orsök slyssins. Af hálfu V hefur verið bent á það, að á staðnum hafi verið tæki sem hefði verið hægt að nota svo sem búr sem festa mátti á lyftara og vinnupallur á hjólum. Í framburði verkstjóra við verkið hjá lögreglu sbr. lögregluskýrslu dags. 1.11.2013 kemur fram að setja hefði átt fallvarnir daginn eftir að slysið varð. Samstarfsmaður M, segir í lögregluskýrslu dags. 6.11.2013, að engar sérstakar fallvarnir hafi verið fyrir utan vinnupalla sem hann og M hafi staðið á. Af því sem fyrir liggur í málinu verður því ekki annað séð, en að engar sérstakar fallvarnir hafi verið þar sem verkið var unnið. M var nemi við smíðar þegar slysið varð og ekkert liggur fyrir um að honum hafi verið bent á að vinna verkið með öðrum hætti en hann gerði. Þá hefur ekki verið sýnt fram á að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við verk sitt í umrætt sinn. Af þeim gögnum og upplýsingum sem fyrir liggja um aðstæður á vinnustað verður ekki annað séð en vinnuáðstæður hafi verið ófullnægjandi þar sem fullnægjandi fallvarnir voru ekki til staðar þegar verkið var unnið og á M því rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns A hjá V.

Reykjavík 9.9.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.